

Elia – een zachte bries

1 Koningen 19: 4-15

[4] Na een tocht van een dag in de woestijn kwam Elia bij een bremstruik. Hij ging eronder zitten. Hij wilde sterven en zei: 'Het wordt mij teveel, heer; laat mij sterven want ik ben niet beter dan mijn voorvaders.'

[5] Daarna ging hij onder de bremstruik liggen en sliep in. Maar opeens stootte een engel hem aan en zei tegen hem: 'Sta op en eet.'

[6] Hij keek op en daar zag hij aan zijn hoofdeinde een koek, op gloeiende stenen gebakken, en een kruik water. Hij at en dronk en viel weer in slaap.

[7] Maar opnieuw, voor de tweede maal, stootte de engel van de heer hem aan en zei: 'Sta op en eet; anders gaat de reis uw krachten te boven.'

[8] Toen stond hij op, at en dronk, en gesterkt door dat voedsel liep hij veertig dagen en nachten, tot hij de berg van God, de berg Horeb bereikte.

[9] Daar ging hij een grot binnen en overnachtte er. Toen kwam het woord van de heer tot hem: 'Waarom bent u hier, Elia?'

[10] Hij antwoordde: 'Omdat ik mij met al mijn ijver ingezet heb voor de heer, de God van de machten. De Israëlieten hebben uw verbond met voeten getreden, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood; ik alleen ben overgebleven en mij staan ze naar het leven.'

[11] Maar de heer zei: 'Ga naar buiten en treed voor de heer op de berg.' Toen trok de heer voorbij. Er ging een zeer zware storm voor de heer uit die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar de heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was de heer niet.

[12] Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was de heer niet.

Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries.*

[13] Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan bij de ingang van de grot. En toen klonk er een stem die hem vroeg: 'Waarom bent u hier, Elia?'

[14] Hij antwoordde: 'Omdat ik mij met al mijn ijver ingezet heb voor de heer, de God van de machten. De Israëlieten hebben uw verbond met voeten getreden, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood; ik alleen ben overgebleven en mij staan ze naar het leven.'

[15] Toen zei de heer tegen hem: 'Ga dezelfde weg terug en ga door de woestijn naar Damascus.'

* Andere vertaling: **een ademloze stilte**